

HANNE FØLNER • SVEND LINDHARDT • BENTE LUND

HFC

Kuplen Muren Graven

Jerusalem
som helligsted for
tre religioner

Tekster

91. Grundprincipper i islam

Fra an-Nawawi: „Forty Hadith“ (hadith nr. 2), Islamic Texts Society Cambridge 1997. Oversat fra engelsk af denne bogs forfattere.

Imam an-Nawawi (1233–1277), der var hadith-specialist og retslærd, udgav en samling hadith om grundlæggende og centrale emner. Samlingen er meget populær og anerkendt. An-Nawawi refererer i sin indledning til værket til en hadith, ifølge hvilken Muhammad har sagt: „Den, der for sit folks skyld indprenter sig og bevarer fyrrer hadith om religionen, vil Allah på Dommedag lade opstå i selskab med jurakyndige og lærde.“

På Umars¹⁹⁰ (må Allah være tilfreds med ham) autoritet. En dag mens vi sad sammen med Allahs Sendebud (må Allahs velsignelse og fred være med ham), kom en mand til syne foran os, hvis klæder var usædvanligt hvide, og hvis hår var usædvanlig sort; der var ingen tegn på at han havde rejst, og ingen af os kendte ham. Han gik hen og satte sig ved siden af Profeten (må Allahs velsignelse og fred være med ham). Idet han støttede sine knæ mod hans og lagde håndfladerne på hans lår, sagde han: „O, Muhammad, fortæl mig om islam.“

Allahs Sendebud (må Allahs velsignelse og fred være med ham) sagde: „Islam er at bevidne, at der ikke findes nogen anden gud end Allah og at Muhammad er Allahs Sendebud, at udføre bønnerne, at betale *zakat*, at faste under Ramadan og at foretage valfarten til Huset, hvis man er i stand til at gøre det.“

Han sagde: „Du har talt rigtigt.“ Han sagde: „Fortæl mig så om *iman* (troen).“

Han sagde: „Det er at tro på Allah, Hans engle, Hans Bøger, Hans Sendebud og Den Sidste Dag, og at tro på den guddommelige skæbne, både den gode og den onde.“

Han sagde: „Fortæl mig så om *ihsan* (den rette handle-måde).“

Han sagde: „Det er at tilbede Allah, som om du ser Ham, og skønt du endnu ikke ser Ham rigtigt, ser Han dig.“

Han sagde: „Fortæl mig så om *Timen*.“

Han sagde: „Den, der bliver spurgt om den, ved ikke mere end den, der spørger.“

Han sagde: „Så fortæl mig om tegnene på den.“

Han sagde: „Slavepigen vil føde sin herskerinde og man vil se de barfodede, nøgne, elendige hyrder kappes om at bygge høje bygninger.“

Så gik han bort, og jeg blev et stykke tid. Så sagde han: „Oh, Umar, ved du, hvem spørgeren var?“

Jeg sagde: „Allah og Hans Sendebud ved bedst.“

Han sagde: „Det var Gabriel, som kom for at belære dig om din religion.“

Det blev fortalt af Muslim¹⁹¹.

190 En hadiths autoritet hviler på troværdigheden af de personer, der som en lang kæde har videregivet den. An-Nawawi gør i sit forord opmærksom på, at han for overskuelighedens skyld har forkortet den lange traditionskæde med navne på dem, der har videregivet haditherne. Her er kun første led i kæden, Umar, nævnt. Han var en af de første muslimer og blev senere kalif (634-644).

191 An-Nawawis afsluttende kommentar, hvor han gør opmærksom på, at han har hentet hadithen hos Muslim, en af sunni-islams seks kanoniske hadith-samlinger fra 9. årh.

92. Allah – altets skaber

Fra Koranen, sura 57 vers 1–7. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

(Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Almægtige, den Alvise.

Hans er magten over himlene og jorden. Han skænker liv og bevirker død, og Han har magt over alle ting.

Han er den Første og den Sidste, den Åbenbare og den Skjulte, og Han ved alle ting.

Det er Ham, som skabte himlene og jorden på seks dage og derpå tog sæde på tronen. Han ved, hvad der går ned i jorden, og hvad der kommer op af den, og hvad der kommer ned fra himlen, og hvad der stiger op i den. Han er med jer, hvor I end er, og Allah ser (alt), hvad I gør.

Hans er magten over himlene og jorden. Og til Allah vender alle ting tilbage.

Han lader natten gå over i dagen, og Han lader dagen gå over i natten, og Han ved, hvad der skjuler sig i hjernerne.

93. Fordrivelsen fra haven

Fra Koranen, sura 20 vers 116–127. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Og Vi sluttede visselig en pagt med Adam tidligere. Han glemte (Vort bud), men Vi fandt ikke nogen fast beslutning i ham (til ulydighed).

Og da Vi sagde til englenerne: „Adlyd Adam“, adlød de. Men Iblis (gjorde det ikke). Han nægtede (at adlyde).

Da sagde Vi: „O Adam, denne er sandelig en fjende af dig og din hustru. Lad ham da ikke fordrive jer fra haven, så du bliver elendig.

Du skal visselig ikke sulte eller være nøgen i den, og du skal ikke tørste der eller udsættes for solens brand.“

Men Satan hviskede til ham. Han sagde: „O Adam, skal jeg vise dig evighedsens træ og et kongedømme, som aldrig forfalder.“

Da spiste de begge af det, og deres nøgenhed viste sig for dem, og de begyndte at sy blade fra haven sammen til at dække sig med. Og Adam var ulydig mod sin Herre og fejlede.

Derpå udvalgte hans Herre ham og vendte sig til ham (i nåde) og retledte (ham).

(Gud) sagde: „Gå bort herfra, alle sammen, som hindrers fjender. Og når som helst der kommer retledning til jer fra Mig, skal den, der følger Min retledning, hverken fare vild eller blive elendig.

Men den, der vender sig fra Min formaning, for ham skal der visselig være et fattigt liv, og Vi vil opvække ham (som) blind på opstandelsens dag.

Han vil sige: „Min Herre, hvorfor har du opvakt mig som blind, når jeg dog var seende?“

(Gud) vil svare: „Sådan (var det): Vore tegn kom til dig, men du glemte dem. Og således skal du være forglemt i dag.“

94. Allahs barmhjertighed

Fra an-Nawawi: „Forty Hadith“ (hadith nr. 42.)¹⁹², Islamic Texts Society 1997. Oversat fra engelsk af denne bogs forfattere.

Om an-Nawawi, se tekst 91.

På Anas' ¹⁹³ (må Allah være tilfreds med ham) autoritet, som sagde: Jeg hørte Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelse være med ham) sige:

Allah den Almægtige har sagt: „O søn af Adam, så længe du anråber Mig og beder Mig, vil Jeg tilgive dig,

hvad du har gjort, og Jeg vil ikke bære nag. O søn af Adam, selvom dine synder skulle nå himlens skyer, og du da ville bede om Min tilgivelse, ville Jeg tilgive dig. O søn af Adam, hvis du skulle komme til Mig med synder, der næsten var lige så store som jorden, og du da ville stå over for Mig og ikke tilskrive Mig nogen ligemand, ville Jeg give dig en tilgivelse, der var næsten lige så stor.“

Dette blev fortalt af at-Tirmidhi¹⁹⁴, som sagde, at det var en god og pålidelig hadith.

¹⁹² an-Nawawi har tilladt sig at tilføje to hadither ud over de fyre, men titlen er fortsat „Fyre hadith“.

¹⁹³ Anas ibn Malik var en af Profetens fæller, dvs. dem, der tidligt omvendte sig til islam og spillede en vigtig rolle i formidlingen af Muhammads sunna.

¹⁹⁴ at-Tirmidhi (død 892) var en af de hadith-samlere, hvis samling opfattes som normgivende i sunni-islam.

95. Dommedag

Fra Koranen sura 50 vers 21–36. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Og der skal blæses i trompeten. Dette er forjættelsens (og truslens) dag.

Og enhver sjæl skal komme ledsaget af en fremdrivende (engel) og en bevidnende (engel)¹⁹⁵.

(Vi vil da sige): „Du var visselig ikke agtpågivende i denne sag. Men (nu) har Vi fjernet dit dække fra dig, så dit blik i dag er skarpt.“

Og hans fælle vil sige: „Dette er, hvad jeg allerede har parat (imod ham).“

(Vi vil da sige til hans to fæller): „Kast i helvede enhver ærkevantro (og) oprører, som forhindrer det gode, som er en overtræder, en tvivler, som sætter andre guder op ved siden af Allah. Kast ham da, I to, i den strenge straf.“

Hans fælle vil sige: „Vor Herre, det var ikke mig, der vildledte ham, men han var selv langt borte i (sin) vildfarelse.“

(Gud) vil sige: „Strides ikke i Min nærværelse. Jeg har allerede i forvejen bragt jer advarselen.

Dommen, fældet af Mig, kan ikke ændres, og Jeg øver ikke uret mod tjenerne.

Den dag vil Vi sige til helvede: Er du mon fyldt? Og det vil svare: Er der mon flere?

Og paradiset vil blive bragt nær, ikke længere fjernt fra de retfærdige.

Dette er hvad der blev jer forjættet – til enhver, som vendte sig (til Allah) og vogtede (over sine gerninger), som frygtede den Nådige i det skjulte, og kom med et angergivent hjerte.

Indgå i det med fred. Dette er evighedens dag.

De vil få (alt), hvad de ønsker i det, og hos Os vil der være mere."

195 Koranoversætteren A.S. Madsen skriver i sin note til dette vers: „Den, der driver“ er måske englen på venstre side, der optegner de onde handlinger og derefter driver vedkommende til helvede. „Den, der bevidner“ er så englen på højre side, som optegner de gode handlinger.

96. Pagterne med jøderne og de kristne

Fra Koranen, sura 5 vers 13–17. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Sandelig, Allah havde sluttet en pagt med Israels børn. Og Vi opvakte blandt dem tolv førere. Og Allah sagde: „Se, Jeg er med jer; hvis I holder bøn og betaler Zakat og tror på Mine sendebud og står dem bi og yder Allah et godt lån, så vil Jeg visselig tage jeres synder fra jer og indføre jer i haver, gennem hvilke floder strømmer. Men den af jer, der bliver vantro efter dette, han er visselig faret vild fra den rette vej.

Men fordi de brød deres pagt, har Vi forbandet dem og gjort deres hjerter forhærdede. De fjerner ordene fra deres (rette) steder; og de har glemt en del af det, de blev formanet med. Og du vil ikke ophøre med at finde forræderi fra deres side – undtagen (fra) nogle få af dem. Men tilgiv dem og vend dig (fra dem), thi Allah elsker dem, der handler godt.

Og med dem, som siger: Vi er kristne, sluttede Vi også en pagt, og de glemte (også) en del af det, de blev formanet med. Derfor vakte Vi fjendskab og had mellem dem indtil opstandelsens dag. Og snart vil Allah underrette dem om, hvad de har gjort.

O I Skriftens folk, nu er Vort Sendebud kommet til jer for at gøre klart for jer meget af det, som I har skjult af Skriften, og for at lade meget stå hen. Der er sandelig kommet til jer fra Allah et lys og en klar Bog, hvormed Allah leder den, som søger Hans velbehag, (ad) fredens veje, og Han fører dem ud af mørket ind i lyset efter Sin vilje, og Han leder dem til den rette vej."

97. Bøgerne

Koranen, sura 5 vers 45–49. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Vi har visselig åbenbaret Torahen, hvori der var retledning og lys. Dermed har profeterne, som underkastede sig, dømt for dem, som var jøder, og (også) rabbiene og de lærde, fordi det var dem pålagt at bevare Allahs bog, og de var vægtene over den. Frygt derfor ikke menesker, men frygt Mig, og sælg ikke Mine tegn for en ringe pris. Og de, der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er da de vantro.

Og Vi har foreskrevet dem deri: liv for liv, og øje for øje, og næse for næse, og øre for øre, og tand for tand, og for (andre) skader lige gengæld. Men den, der giver afkald derpå, (som almisse) for ham skal det være en soning. Og de, der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er de uretfærdige.

Og vi lod Jesus, Marias søn, følge i deres fodspor som opfyldelse af det, der var før ham i Torahen. Og Vi gav ham Evangeliet, i hvilket (der var) retledning og lys og en bekræftelse af det, som var før det, nemlig Torahen, og en retledning og formaning for de gudfrygtige.

Og Evangeliets folk skal dømme i overensstemmelse med det, som Allah har åbenbaret deri, og de, der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er de oprørske.

Og Vi har åbenbaret dig Bogen med sandheden, som opfyldelse af det, der var før den af Skriften og som en vægter over den. Døm derfor mellem dem (skriftfolkene) i overensstemmelse med det, som Allah har åbenbaret, og følg ikke deres onde lyster, (så du skulle gå) imod sandheden, som er kommet til dig. For hver af jer har Vi foreskrevet en lov og en klar vej, og hvis Allah havde villet, havde Han visselig gjort jer til een menighed, men (Han har villet det sådan) for at sætte jer på prøve gennem det, som Han har givet jer. Kappes derfor i gode gerninger. Til Allah er jeres tilbagevenden alle til hobe, så vil Han gøre det klart for jer, som I er uenige om.

98. Messias og treenigheden

Fra Koranen, sura 5 vers 73–76. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Sandelig, de er vantro, som siger: Allah – det er Messias, Marias søn! – men Messias sagde (selv): O Israels børn, tilbed Allah, min Herre og jeres Herre, thi den, som sæt-

ter nogen ved siden af Allah, ham har Allah visselig forbudt paradiset, og hans sted skal være (helvedes) ild. Og misdæderne vil ingen hjælpere have!

Sandelig, de er vantro, som siger: Allah er visselig den tredje af trel – men der er ingen gud undtagen den Ene Gud, og hvis de ikke afholder sig fra det, de siger, så vil en smertelig straf visselig ramme de af dem, der er vantro.

Vil de da ikke vende tilbage til Allah og bede Ham om tilgivelse? Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

Messias, Marias søn, var kun et sendebud! Alle sendebud før ham er visselig gået bort! Og hans moder var en sanddru kvinde. Begge plejede at tage føde til sig. Se, hvordan Vi gør tegnene klare for dem, og se så, hvor de er bortvendte (fra sandheden).

99. Abrahams og Ismaels offer

Fra Koranen, sura 37 vers 103–110. Oversat af A.S. Madsen, Borgens Forlag, 4. udgave 2001

Og da han nåede (den alder), hvor han kunne arbejde sammen med ham, sagde (Abraham): Min kære søn, jeg har set (en drøm) under sønnen, at jeg ofrede dig; overvej derfor, hvad du mener (derom). (Ismael) svarede: O min fader, gør som du er blevet befalet; du vil – om Allah vil – finde, at jeg er en af de udholdende.

Og da de begge havde underkastet sig (Guds vilje), og han havde kastet ham ned med panden (mod jorden), råbte Vi til ham: O Abraham, du har visselig opfyldt synet (du havde i din drøm), thi således belønner Vi dem, der handler smukt og godt.

Dette var visselig en åbenbar prøvelse, og Vi løskøbte ham med et mægtigt offer.

Og Vi efterlod over ham blandt de senere (slægter hilsenen): Fred være over Abraham.

100. Profeten Muhammad – Guds ven

Fra Al-Sayyid Muhammad Ibn 'Alawi al-Maliki: "Islamic Doctrines & Beliefs", As-Sunna Foundation of America 1999 s. 88–90. Oversat fra engelsk af denne bogs forfattere.

Om Muhammad ibn Alawi, se indledning til tekst 33 B. Teksten, der er baseret på flere hadither, gengiver Allahs ord til Muhammad under kulminationen på hans himmelfærd (mirad), da han står foran Allahs trone. Tanken om, at Muhammad faktisk skulle have set og samtalt med Allah, er stærkt omdiskuteret.

Allah sagde: „Og Jeg har taget dig til mig som min elskede og nære ven. ...

Og Jeg har udsendt dig til alle mennesker uden undtagelse, et sendebud med et glædeligt budskab, men også en advarer.

Jeg har åbnet dit bryst og befriet det for dets byrde¹⁹⁶, og Jeg har ophøjet dit navn, så Jeg ikke nævnes, undtagen du nævnes sammen med Mig.

Jeg har gjort din menighed til den bedste menighed, som nogensinde er skabt for menneskeheds skyld.

Jeg har gjort din menighed til midlet og målet.

Jeg har i sandhed gjort din menighed til den første og den sidste af alle menigheder.

Jeg har forbudt din menighed enhver offentlig henvendelse, medmindre henvendelsen klart bevidner, at du er Min Tjener og Sendebud.

Jeg har anbragt visse mennesker i din menighed, hvis hjerter er gemmer for Mit glade budskab.

Jeg har udvalgt dig som den først skabte profet og den sidst sendte og den første, som er blevet hørt ved Min trone.

Jeg har givet dig de syv oftest citerede, som Jeg ikke gav til nogen profet før dig.

Jeg har givet dig de sidste vers i sura al-Baqara¹⁹⁷, som er en skat, der har været under Min trone, og som Jeg ikke gav til nogen profet før dig.

Jeg har givet dig Kawthar¹⁹⁸.

Jeg har givet dig otte ting: Islam, Hidjra, Jihad, Velgørenhed, Fasten på Ramadanen, Krav om at gøre det Gode og Forbud mod alt Ondt; og den dag Jeg skabte himlen og jorden gjorde Jeg det til en forpligtelse for dig og din menighed, at I beder 50 gange daglig¹⁹⁹. Gå derfor straks i gang dermed, både du og din menighed.“

¹⁹⁶ Det fortælles, at Allah, før Muhammad påbegyndte sin nat-terejse til Jerusalem, lod ærkeenglen Gabriel udtage hans hjerte og rense det for urenheder med vand fra Zamzam-brønden og derefter fylde det med visdom.

¹⁹⁷ Sura 2

¹⁹⁸ Paradisets flod. Eufrat og Nilen udspringer fra samme kilde i Paradiset som Kawthar.

¹⁹⁹ Senere reduceres antallet til fem.

101. Aminas drøm

Beretningen stammer fra sira-litteraturen, dvs. biografiske skildringer af Muhammad. Her i en bearbejdet version af Fazl Ahmad, udgivet og oversat af Islamisk Ungdomsforbund 1979 s. 8-9

Da den velsignede fødsel nærmede sig, begyndte Amina at få vidunderlige drømme. I en af dem så hun et blændende lys komme ud af sin krop. Det spredte sig mere og mere, indtil det oplyste hele universet. Hver eneste krog, hvert eneste hjørne på hele kloden blev oplyst deraf. Amina blev forbløffet over sin drøm, men var alligevel ikke klar over, at det var et varsel om det kommende barns storhed.

Hun havde også en anden vidunderlig drøm, hvor hun så op imod himlen og så en engel nærme sig, indtil den stod foran hende. „Her er godt nyt til dig, oh mor til den velsignede profet! Din søn vil blive menneskehedens frelser, og du skal kalde ham Ahmed.“²⁰⁰

Det var med blandede følelser, at Amina tænkte over sine drømme. Hun var lykkelig ved tanken om at hun skulle blive den stolte mor til denne verdens forløser, men tanken om, at han skulle blive forældreløs,²⁰¹ gjorde hende bedrøvet.

Amina talte med sin svigerfar om sine drømme. Abdul Muttalib følte også, at de varslede om en stor fremtid for hans ufødte barnebarn. Af alle sine sønner havde den gamle sat størst pris på Abdullah, og sønnens død kom for ham som et frygteligt chok. Aminas drømme bragte den gamle mand megen lindring. Hans barnebarn skulle blive ganske anderledes end noget andet barn.

200 Ifølge Koranen 61 vers 7 er Ahmed det navn, Jesus brugte om Muhammad, hvis komme han ifølge disse vers forudsagde. Traditionen fortæller, at Amina kaldte sin søn Ahmed. Muhammad er ifølge traditionen det navn, bedstefaren gav ham ved fødslen, således at barnet fik to navne.

201 Ifølge traditionen var Muhammads far, Abdullah, død under en handelsrejse tidligt i Aminas graviditet. Amina selv døde, da Muhammad var seks år gammel.

102. Profetens moske

Fra litteraturen om Muhammads liv (sira). Her i en bearbejdet version af Fazl Ahmad, udgivet og oversat af Islamisk Ungdomsforbund 1979 s. 32-33

Nu var Yathrib Profetens by, og det hastede med at bygge en moske. En grund blev købt tæt ved Ayyub Ansaris²⁰² hus og her blev Medinas første moske opført. Den havde vægge af soltørret mudret jord og et tag af palmeblade. Tæt ved den nye moske opførtes en hytte af Mesterens familie. Under konstruktionen af moskeen arbejdede Den Hellige Profet atter som arbejder. Han bar de tunge stenblokke, som bøjede hans ryg under deres vægt.

„Kære Mester“, sagde hans tilhængere, „der er nok af os til at gøre arbejdet. Det er bedre, at du hviler.“

„Nej“, kom svaret straks, „også jeg må slide i det, akkurat som mine ledsagere gør det.“

Moskeen dækkede et stort område. I et hjørne blev der rejst en forhøjning med et stråtekt tag, hvor Ashabu-Suffa skulle bo. Det var mænd, der hverken havde hjem eller familier, og de havde kun liden interesse i verden og dens anliggender. Meget af deres tid blev brugt på at iagttage og nedskrive hvad Den Hellige Profet sagde og gjorde. For at opretholde livet samlede de træ og solgte det i bazaren.

Yathrib viste sig at være en frugtbar jord for islam. Byen var hovedsageligt beboet af Aus- og Khazradj-stammerne, der begge hurtigt søgte ind i islams fold. Nogle jødiske familier boede der også. Skønt de var få i antal, var de temmelig rige og meget magtfulde. Den Hellige Profet indgik en overenskomst om gensidig hjælp med dem. På den måde fandt islam et sikkert hjemsted i Yathrib. Her var der frihed til at vokse i styrke.

202 En ansar betyder en hjælper og er betegnelsen på de bofaste tilhængere i Medina, der i begyndelsen tog sig af de udvandrede fra Mekka i 622.

103. Bøn, faste og almisser

Al-Bukharis hadithsamling, Sahih Bukhari (engelsk oversættelse af Muhsin Khan), bind 3, bog 31, nr. 115.

Oversat fra engelsk af denne bogs forfatter.

Talha bin 'Uбайд-Ullah²⁰³ fortalte:

En beduin med uredt hår kom til Allahs sendebud og sagde: „O, Allahs sendebud! Fortæl mig, hvad Allah har bestemt som bindende med hensyn til bønnen.“ Han svarede: „Du må fejlfrit udføre de fem obligatoriske bønner i døgnnet, medmindre du vil bede nawafil²⁰⁴. Beduinen spurgte videre: „Fortæl mig hvad Allah har gjort bindende for mig med hensyn til faste.“ Han svarede: „Du skal faste i hele Ramadanmåneden, medmindre

du ønsker at faste mere som nawafil. Beduinen spurgte videre: „Fortæl mig, hvor meget zakat Allah har pålagt mig.“ På denne måde oplyste Allahs sendebud ham om alle islams grundlæggende regler. Så sagde beduinen: „Ved Ham Som har æret dig, jeg vil ikke udføre nogen nawafil, ej heller vil jeg gøre mindre, end det Allah har pålagt mig.“ Allahs sendebud sagde: „Hvis han taler sandt, vil det lykkes for ham (eller han vil få lov at komme i Paradis).“

203 Talha bin 'Ubaid. Ullah var en af de mekkanere, der tidligt sluttede sig til Muhammad.

204 Nawafil betyder ekstra - eller overskydende rituelle handlinger, som kan udføres ud over det obligatoriske, evt. som kompensation for mangelfuldt udførte ritualer.

104. Moskeen – muslimernes mødested

Af Hussein Shehadeh. Fra Kristeligt Dagblad, 28.11.1995

Hussein Shehadeh er fotograf og journalist med speciale i Islam og den arabiske verden.

Moskeen er muslimernes kultsted, og dens hovedfunktion ses tydeligst i dens arabiske navn „masjdjid“, som betyder „stedet, hvor man kaster sig i støvet“. Ud over at huse bønner, spiller moskeen en væsentlig rolle i muslimens liv, idet den holder sammen på menigheden og forsyner den med et altfavnende samlingssted. En mangfoldighed af moskeer verden over har fælles arkitektoniske og fysiske træk, skønt de er opført i forskellig byggestil, og derved afspejler de såvel det muslimske samfunds enhed som dets forskellighed.

Moskeer bruges hele dagen, når muslimer udfører de fem daglige bønner sammen, som det forventes af dem. Fælles bøn understreges særlig under ramadanen og de to „eids“. Det er de to fester, der fejrer henholdsvis udgangen på fastemåned og den årlige pilgrimsfart til Mekka. Desuden er det pålagt muslimer at afbryde deres forretninger og gå til middagsfællesbøn hver fredag, hvis det overhovedet er muligt.

Moskeen er et helligt sted i den forstand, at det er et område, der er viet til bøn, men ellers er der intet helligt ved bygningen eller selve stedet. Der er ikke noget i moskeen, der svarer til et alter, og en bøn skal ikke nødvendigvis gennemføres i moskeen for at have gyldighed. Alligevel har visse moskeer en speciel status, som f.eks. Al Aqsa-Moskeen i Jerusalem og Den Store Moske i Mekka, hvor „kabaen“ befinder sig, og bønner fra disse

moskeer høster en lidt større belønning fra Gud.

En række fysiske træk er til stede i næsten alle moskeer. Muslimer orienterer sig mod Mekka under bøn, i bønneretningen qibla, og da de færreste gader er enten parallelle med eller vinkelrette på qibla, er der ofte et skift i akse mellem moskeens indgang og selve bønneområdet. Moskeer er åbne og umøblerede – uden bænke eller stole – for menigheden sidder på selve gulvet.

De fleste moskeer har et kvadratisk grundrids af to grunde. Den ene er den historiske, at den første moske, nemlig profeten Muhammeds hus i Medina, var firkantet. Den anden er liturgisk, og her er den firkantede form kompromiseret mellem to modstridende hensyn. Orienteringen mod qibla ville ganske vist forstærkes af et langstrakt grundrids, men når de troende anbringer sig side om side, er det attraktivt at være tæt på qibla-væggen – ikke mindst for bedre at kunne følge bønnelederen, imamen. Dertil kræves det bredest mulige rum, så flest muligt kan få plads forrest i forsamlingen. Det kvadratiske grundrids giver altså bedst balance mellem disse to behov.

Alle moskeer har en „mihrab“ eller en anden indretning, som viser, hvilken af moskeens vægge, der vender mod qibla. Oprindeligt var det blot en sten eller et spyd, der var stukket i jorden, men nu om stunder er det gerne en større niche, der nogle gange er overdådigt dekoreret. Nichens bue tjener også det praktiske formål at tilbagekaste imamens stemme til forsamlingen, for under bønnerne vender også imamen sig mod mihrab.

Større moskeer har til højre for mihrab en „minbar“, der tjener samme formål som en prædikestol. Herfra leverer imamen en tale eller prædiken før selve fredagsbønnerne. I profetens tid bestod minbaren af tre simple trin, men siden middelalderen er minbarerne blevet større og mere udsmykkede, ofte med en baldakin og med slyngede indlæg/slynget intarsia²⁰⁵ og indviklet træskærerarbejde. De fleste moskeer har en minaret, et højt tårn, hvorfra der kaldes til bøn fem gange dagligt. „Muezzinen“, der udfører denne kalden, ville tidligere klatre op i tårnet og udlade sin røst, højt hævet over gadeplanet. I dag bruger de fleste moskeer mikrofon og højttalere, og alle, der har rejst i den islamiske verden og er blevet vækket i morgentimerne før dæmringen af muezzinens kalden, kan bevidne effektiviteten af det moderne system.

I alle moskeer er der vaskefaciliteter, for muslimer vasker deres ansigt, hænder og fødder før bønnerne, i et rituelt ønske om at rense og forberede sig på mødet med Gud. Disse faciliteter varierer fra springende fontæner,

over håndvaske, til kander med vand opstillet til formålet.

Normalt finder man også nogle boghylder i moskeen, med værker om islamisk filosofi, teologi og jura, men også samlinger af profetens ord (hadith), og allervigtigst: eksemplarer af Koranen til disposition for de bedende. Dagens bønnetider er også tit opslået på væggene.

Adskillige dekorative træk kan ses i de fleste moskeer. Gulvene er normalt dækket med store løbere eller tæpper. Væggene er ofte besat med kakler, der sammenstiller geometriske mønstre med løbende arabesker. Kunstfærdig kalligrafi over skriftsteder i Koranen findes i næsten alle moskeer og tjener her dels som udsmykning, og dels som invitation til fordybelse i Guds ord. Da der også bedes om aftenen, har moskeerne traditionelt været oplyst af messingforarbejdede olielamper i hobetal, hængende fra loftet. Men disse er for det meste fortrængt af elektriske armaturer, der dog også kan være rigt udsmykkede.

På trods af alle disse ligheder i moskeerne, er der en del regionale forskelle i byggestil, materialevalg og udsmykning. Moskeer i det muslimske kerneområde kan ofte fremvise tårnhøje hvælvinger, som de findes i æstetiske og byggetekniske vidundere som f.eks. Sulaymania-moskeen i Istanbul. Brugen af kakler i tyrkiske moskeer har kun konkurrence fra deres persiske sidestykker, som spredtes fra Iran til Centralasien.

Mange moskeer i Nordafrika er monumentale bygningsværker, som f.eks. den store moske i Karawan i Tunesien og som den nyligt opførte kong Hassan II-moske i Casablanca i Marokko. Afrikanske moskeer syd for Sahara er lerklinede med bærende strukturer i træ, og er dermed i harmoni med omgivelserne. I Kina og Sydasien har man integreret stedlig tempelarkitektur og materialer med klassiske mellemøstlige former og har dermed skabt moskeer, der har såvel lokalt som tydeligt islamisk præg.

Mange forskelligheder er grundet på klimaforskelle. En moske med fladt tag, mange vinduer og en åben atriumgård er velanbragt i Kairo, men passer hverken i et område med megen nedbør som f.eks. Indonesien, eller i et koldt klima som i Anatolien.

Andre forskelle er simpelthen et spørgsmål om historisk og kulturel udvikling. F.eks. er tyrkiske minareter høje og slanke, og samme moske har ofte flere minareter. Iranske og centralasiatiske minareter har i reglen kupler i toppen, er smykket med farverige kakler og er parvis indbyggede i monumentale indgangspartier.

Skønt moskeens vigtigste rolle er at være et sted til

bøn, udfylder den også en del andre funktioner. I landsbyer og bysamfund kan mænd og kvinder samles i moskeen blot for at være sammen, eller for at diskutere spørgsmål, der vedrører deres lokalsamfund – ikke uligt et byrådsmøde. Imamen er som regel en vigtig lokal standsperson med et fond af viden om traditionen, mens selve moskeen er en institution, der kan tilbyde en identitet for dem, som bor omkring den. Nogle moskeer virker som skoler, i et spænd fra koraninstruktion for børn til undervisning på universitetsniveau. Andre moskeer ligger på gravene af „hellige mænd“, som hyldes i folketroen, men afvises af den ortodokse del af kirken. Eller, som tilfældet er med shiamuslimerne, bygget på gravene af imamerne, der efterfulgte Ali, den 4. kalif efter profeten Muhammed.

Pilgrimme besøger moskeerne året rundt, men virkeligt mange samles til den festival, der fejrer helligdommen. Den største pilgrimsfærd er naturligvis den store „hajj“ til Mekka, med næsten to millioner pilgrimme om året.

205 Indlægning eller dekorativ finering med forskelligt farvet træ, elfenben, perlemor e.l.

105. Fredagsprædiken i Ramadan

Uddrag af en prædiken holdt af Abdul Wahid Pedersen, som er offentliggjort på www.islam.dk

Abdul Wahid Pedersen (født 1954) blev muslim i 1982 og er imam i København.

Prædikenen tager udgangspunkt i Koranen, sura 2 vers 184–186, der drejer sig om Allahs påbud af fasten.

Afsnittene i kursiv er hadither.

... Fasten i Ramadan måned er en forpligtelse for enhver voksen muslim, som er ved sin fulde forstand og ikke vil lide nogen fysisk eller helbredsmæssig overlast ved at gennemføre en faste på normal vis. ...

Ligesom Allah i Sin åbenbaring påbyder de troende at faste, bliver dette ofte understreget af profeten Muhammad, må Allahs fred være med ham. Vi skal i det følgende se på nogle hadith i denne forbindelse.

Abu Hurairah, må Allah være tilfreds med ham, sagde, at profeten Muhammad, må Allahs fred og velsignelser være med ham, sagde: „At faste er et skjold, så den mand, som faster, må ikke have seksuelt samkvem med sin kone, og bør ikke opføre sig tåbeligt eller upas-

sende, og hvis nogen ønsker at trække ham ind i et slagsmål eller fornærme ham, bør han to gange sige: Jeg faster."

Fasten gælder altså ikke blot for hvad, der kan komme ind gennem munden. Man skal som fastende også afholde sig fra seksuelt samkvem i fastetimerne, ligesom man skal faste på øjne, øren og tunge. Man skal undgå at se på noget, som man ikke bør se, man skal undgå at lytte til sladder eller tom snak og desuden undgå at deltage i samme. Man kan bryde sin faste ved eksempelvis at bagtale andre mennesker. ...

Abu Hurairah, må Allah være tilfreds med ham, sagde, at profeten Muhammad, må Allahs fred og velsignelser være med ham, sagde: „Når Ramadan begynder, bliver portene til Paradis åbne, helvedes døre bliver lukkede og djævlene bliver lagt i lænke!“ (Bukhari)

Ramadan måned er specielt velsignet, og gode gerninger udført i Ramadan bliver belønnet med specielle belønninger. Allah har givet menneskene en helt speciel måned, hvor Han har lagt djævlene i lænker og åbnet portene til Paradis – altså med andre ord banet vejen for os, så vi kan nyde af Hans velsignelser. Det kræves blot af os, at vi selv er klar til at benytte denne enestående lejlighed.

Ibn Omar, må Allah være tilfreds med ham, sagde, at profeten Muhammad, må Allahs fred og velsignelser være med ham, sagde: „Når I ser nymånen (for Ramadan) skal I påbegynde jeres faste, og når I ser nymånen (for Shawwal, som er den efterfølgende måned), skal I ophøre med at faste. Og hvis himlen er overskyet (og man derfor ikke kan se månen), så betragt Ramadan måneden som værende 30 dage lang.“ (Bukhari)

På profetens tid var det ikke ualmindeligt, at man eksempelvis så månen en dag i Damaskus og den næste dag i Bagdad eller Mekka, og derfor fastede forskudt for hinanden. I vore moderne tider er der ingen problemer med at få nyheden om månens tilsynkomst frem til hele verden på én gang, men alligevel finder vi hvert år, at der er stor uenighed om, hvornår fasten skal påbegyndes og afsluttes. Dette skyldes bl.a., at i et land som Danmark, hvor muslimerne er af meget blandet herkomst, kan der være mange meninger om, hvad man skal bruge som kriterium. Nogle vælger at faste sammen med den nationale månekalender udstedt i det tidligere hjemland. Andre vælger at faste, når månen er blevet meldt set i et eller flere muslimske lande og denne nyhed er blevet bragt via satellit-tv-kanalerne ud i verden, medens atter andre vælger at gå ud fra den videnskabeligt beregnede måne, som kan fastsættes med meget stor nøjagtighed.

Denne uenighed bliver af nogle betragtet som en

svaghed, medens jeg selv er tilbøjelig til at opfatte den som en styrke og velsignelse. Den er med til at illustrere, at islam og muslimer hænger sammen med det univers, som vi er en del af. Islam er dynamisk og levende og vil aldrig blive en statisk og uvedkommende ting, som ikke konstant stiller udfordringer til det dynamiske menneske. I en moderne verden, hvor virksomhederne har brug for at kunne holde en konstant produktion kørende, vil det desuden være en fordel, dersom man har mange muslimske ansatte, at deres helligdag²⁰⁶ ikke nødvendigvis falder samtidigt for alle på én gang. ...

Når vi som troende faster i Ramadan måneden er det med til at skærpe vores opmærksomhed på den generelle tilbedelse af Allah. Allah siger i al-Quran, at det er menneskets opgave at tilbede Ham, og Han siger gang på gang til os, at vi skal huske på Ham meget. Alle handlinger, som udføres i vished om, at Allah ønsker denne form for handling af os, er tilbedelse. Når vi faster er det med til at sikre, at vi bevarer et fornuftigt forhold til vor mad og drikke. Almindeligvis bruger vi temmelig megen tid på at spise og drikke i løbet af en dag, og hvis vi ikke lige spiser eller drikker, ryger vi måske eller tygger tyggegummi. I Ramadan er alle disse ting forbudt for os i alle døgnets lyse timer, og vi kan derfor få et andet forhold til dem. Vi lærer en større taknemlighed, vi lærer at forstå lidt af, hvordan det føles, hvis man ikke bare har en konstant overflod indenfor rækkevidde, vi lærer at forstå at vi har grund til at takke Allah for hver eneste af Hans velgerninger overfor os. Vi lærer at beherske os selv både på et fysisk og et mentalt plan.

Ramadanen er en stor social begivenhed i hele den islamiske verden. Familien kommer i højsædet, da man hver dag samles for at bryde fasten i fællesskab. Der er større søgning til moskeerne og om natten bliver der bedt specielle bønner, som kun bedes i Ramadan. I løbet af måneden bliver hele Quran reciteret højlydt i moskeerne ved disse nattebønner. Børnene ønsker at begynde at faste, allerede før det bliver obligatorisk for dem, simpelthen fordi de ser, hvor stor en oplevelse det er for forældrene, og når fastemåneden er forbi, festes der på en måde, som kun kan måle sig med festen i forbindelse med pilgrimsfærden – henholdsvis „Den lille Eid“²⁰⁷ og den „Den store Eid“.

Vi takker Allah, for at få lov at være iblandt dem, som faster i Ramadan, og vi beder Ham om at acceptere vor faste, vore bønner og vore gode handlinger, ligesom vi beder Ham om at tilgive os vore tåbeligheder, utilstrækkeligheder og dumheder. Og sidst, men ikke

mindst, beder vi Allah om at give de bedste af Sine velsignelser og fred til profeten Muhammad og hans familie og følgere.

206 Der tænkes her på den afsluttende dag i Ramadanen, hvor man holder fri.

207 Den lille Fest kaldes også id al-fitr og markerer afslutningen på Ramadan. Den Store Fest kaldes også id al-adha og fejres den 10. i pilgrimsmåned, hvor pilgrimene under valfarten ofrer ved Mina.

106. Oplevelse af valfarten

Uddrag af „Hadj – a personal experience“ af Dr. Ahmed Adam (www.meciv.com/hadj25.htm). Oversat fra engelsk af denne bogs forfattere

Ahmed Adam, der præsenterer sig som en „gennemsnitsmuslim, med en begrænset viden om islam“, foretog denne valfart i 1998.

Medina

Højdepunktet af besøget til Medina er utvivlsomt besøget i Den Hellige Moske og ved Den Hellige Profet Muhammads grav – må Allahs fred og bedste velsignelser være med ham. Efter at have udført ghusl²⁰⁸ og påført *itr*²⁰⁹ og taget mit bedste tøj på, fortsatte jeg til Rauza Mubarak²¹⁰ med en blanding af glæde, nervøsitet, undren og frygt ved at skulle møde den bedste af alle skabninger, den største nåde, der er skænket menneskeheden, alle profeternes segl og den person, som er selve årsagen til, at hele universet overhovedet blev skabt. Hvordan præsenterer man sig for en sådan personlighed? Hvad er den korrekte etikette, på hvilken måde skal man opføre sig? Følelserne og tankerne er svære at udtrykke i ord. Tårerne strømmer, og man skydes som en katapult tilbage i historien for 1400 år siden, og man bliver mindet om hans ungdom, hans første møde med Gabriel (as²¹¹) i Hira-hulen med den første åbenbaring, hans kamp i islams første år, hans flugt fra Mekka og til tilflugt i hulen sammen med Abu Bakr (ra²¹²), hans udvandring til Medina, de mange kampe han deltog i og hans afskedsvalfart. At være her i nærveret af den bedste af alle skabninger er en ære og et privilegium, for hvilke jeg ikke kan takke Allah (swt²¹³) nok. Jeg fik også det privilegium at bede to *rakat*²¹⁴ i Raudatul Jabaah, som er området mellem Allahs profets (saw²¹⁵) hus og prædikestolen. Dette er paradiset, og prædikestolen er placeret direkte over en dam i paradiset. Det svimler for forstanden, og fantasien kan ikke

begribe Allahs (swt) Velsignelse og Under og Uendelige Barmhjertighed, da han gav os et stykke af himlen lige her på jorden. Mit ophold i Medina var sandelig et mindeværdigt ophold, en uforglemmelig oplevelse og en rejse, som jeg forfærdelig gerne ville foretage igen, om Allah vil. Måtte Allah i sin Uendelige Barmhjertighed også give denne mulighed, dette privilegium og denne enestående chance til millionerne i Allahs Profets (saw) menighed. ...

Omkredsningen, Zamzam og løbet mellem Sawa og Marwa.

Selve omkredsningen var en opløftende, åndeligt berigende oplevelse, hvor man følte sig i fuldendt harmoni med Universet og med de tusindvis af engle, som konstant udfører omkredsningen om Allahs (swt) trone.

Man bliver fuldstændig ydmyg af denne oplevelse, hvor man har det privilegium at være i hans hellige omgivelser, i så stor nærhed til Kabaen; dette er bygningen som har en direkte forbindelse med Allahs (swt) Trone; tusinder af engle omkredser den uafbrudt; enhver engel, der af Allah (swt) pålægges at udføre en opgave på jorden, ifører sig først en *ihram*²¹⁶, udfører omkredsningen af Kabaen og udfører dernæst opgaven. ...

Efter dette var det kølige vand fra Zamzam-brønden nedenunder forfriskende velkomment. Fra dette Allahs mirakel har der strømmet vand i millionvis af liter, uafbrudt, uden nogensinde at standse. Man opnår mange velsignelser og gavnlige virkninger ved at drikke Zamzam-vandet – det gavnlige er afhængigt af den hensigt, som vandet drikkes med. Efter at have drukket hvad vi kunne, gik vi til Safa-højen for at begynde vores løb mellem Safa og Marwa, i alt syv gange. Endnu engang blev ens tanker rykket tilbage i historien, og man blev mindet om Hagars løben frem og tilbage under hendes fortvivlede søgen efter vand til hendes spæde søn Ismael, (as). I dag, i den moderne materialistiske verden, symboliserer denne løben frem og tilbage også vor egen fortvivlede søgen efter svar, og den repræsenterer også vor desperate søgen en dag, på Regnskabets Dag, hvor vi alle vil befinde os i total forvirring og kaos, hvor vi fortvivlet vil lede efter nogen, der kan gå i forbøn for os. Således, med disse tanker og bønner og anrøbelser, fuldførte vi de syv gange på lidt over en time, idet vi fulgte i den sorte, kvindelige slave, Hagars, fodspor. ...

Valfartens fem dage²¹⁷

Profeten (saw) sagde: „Valfarten er Arafat“. Dette var højdepunktet på hele turen – det klimaks og den kulmination, vi havde tragtet efter. Dette er dagen, hvor Allah

(swt) i sin Uendelige Barmhjertighed og Velsignelse, kommer til den nærmeste himmel sammen med alle Englene og vidnerne, alle samlet, og Allah (swt) erklærer, at Han har tilgivet pilgrimmen, og at Englene skal skrive det ned. Denne enestående begivenhed minder én om en dag, der med sikkerhed vil komme, hvor vi alle skal samles, iklædt en simpel hvid dragt af to usyede stykker stof, så man ikke kan skelne mellem prinsen og den fattige, adelsmanden og slaven står side om side, analfabeten og den intellektuelle er i den samme klasse, farve og race spiller ingen rolle, intet andet end ens gode handlinger betyder noget på denne dag. 2,3 millioner mennesker er samlet på Arafatsletten, men den dag vil du være alene: kun du og din Skaber. Hver person er et individ; hver søger tilgivelse for sine forkerte handlinger, hver især anråber Allah (swt) om hjælp og vejledning.

... Straks efter solnedgang tog vi afsted til Muzdalifah og tilbragte en vidunderlig aften – en meget fredfyldt aften fuld af tilfredshed, sikre i overbevisningen om, at samlingen på Arafatsletten var vellykket og at Allah (swt) i Sin Uendelige Barmhjertighed med sikkerhed vil modtage pilgrimmenes *hadj mabroor*²¹⁸. Natten tilbringes i den kolde ørkenluft, udenfor, uden telt eller madras, kun med fjerne stjerners blinken, en fredfyldt ro, ingen støj fra trafik eller telefoner – kun en fredfyldt stilhed i luften; en smuk nat at tilbringe i meditation, i *dhikr*²¹⁹ og med at takke Allah (swt). Et mærkeligt fænomen indtræffer, som begynder ved Arafat og fortsætter i Muzdalifah – og det er en særlig følelse af tilfredsstillelse og fred i hjerte og sjæl. ...

Den næste morgen, efter morgenbønnen, tog vi afsted til Mina til en travl dag (id-dagen²²⁰). Den symbolske stenkastning var et let ritual at udføre, men vigtigere var den virkelige betydning bag denne stenkastning, nemlig at afvise Satans hvisken og skille sig af med sine dårlige vaner og de ting, der forhindrer ens lykke. Da Abraham (as) blev beordret af Allah (swt) til at ofre sin søn Ismael (as) kom Satan tre gange i løbet af rejsen for at påvirke Abraham til ikke at følge Allahs (swt) bud. Men Abraham (as) gennemskuede Satans manipulationer og afviste ham ved at kaste sten mod ham.

Dette efterfølges af det rituelle offer af et får til Allahs (swt) behag. Dette er til minde om Abrahams (as) Tro, da han urokkeligt besluttede sig for at følge Allahs (swt) Bud og var parat til at ofre sin søn Ismael (as). Allah (swt), satte en vædder i stedet for Ismael (as). Vi har alle vore Ismael'er at ofre. Det, der afholder os fra vore forpligtelser overfor islam og vore muslimske brø-

re. Det, der forpurrer vore højeste prioriteter.

Det er vores berømmelse, vores succes, vore møder, vores dovenskab, vores forretninger? Hvilken „Ismael“ skal jeg ofre i dag? ...

- 208 Stor rituel afvaskning
- 209 Parfume
- 210 "Det velsignede gravsted", dvs. profeten Muhammads gravsted.
- 211 as = alaihis salam (arabisk). Siges normalt om en profet og betyder "fred være med ham".
- 212 ra = radiallahu alai (arabisk). Siges om de første, der sluttede sig til Profeten Muhammad og betyder "Må Allah være tilfreds med ham/hende."
- 213 swt = subhana wa ta'ala (arabisk). Siges om Allah og betyder "Den Prisede og Ophøjede".
- 214 Hver bøn består af et bestemt antal rakat, dvs. en serie af bevægelser, der udføres samtidig med, at den bedende fremsiger bestemte sætninger.
- 215 saw = sallallahu alaihi wa sallam (arabisk). Siges om Profeten og betyder "Allahs fred og velsignelse være med ham".
- 216 Den særlige klædedragt, bestående af to stykker hvidt stof, som alle bærer under valfarten.
- 217 Selve valfartsdagene begynder, når pilgrimmene begiver sig til Arafat. De opholder sig én dag ved Arafat, én dag ved Muzdalifa og tre dage i Mina.
- 218 Hadj mabroor er en hadj, der er korrekt gennemført efter alle Koranens og sunnas forskrifter.
- 219 Fremsigelse af bestemte bønner til lovprisning af Allah
- 220 Id al-adha, offerfesten, som fejres over hele den islamiske verden samtidig.

107. MoralprLincipper

Fra an-Nawawi: „Forty Hadith“ (hadith nr. 35), Islamic Texts Society Cambridge 1997. Oversat fra engelsk af denne bogs forfattere.

Om an-Nawawi, se tekst 91

På baggrund af Abu Hurairas²²¹ (må Allah være tilfreds med ham) autoritet. Han sagde: Allahs Sendebud (må Allahs velsignelse og fred være med ham) sagde:

Misund ikke hinanden; kræv ikke for høje priser af hinanden; had ikke hinanden; vend jer ikke bort fra hinanden; snyd ikke hinanden, men vær brødre, I Allahs tjenere.

21 En muslim er en muslims bror: han hverken undertrykker eller svigter ham, han hverken lyver over for ham eller foragter ham. Fromheden er lige her – og han pegede på sit bryst tre gange. Det er ondt hvis et menneske foragter sin muslimske bror. For en muslim er alt

hos en anden muslim ukrænkeligt: hans blod, hans ejendom og hans ære.

Det blev fortalt af Muslim.²²²

221 Abu Huraira var en af de første muslimer og den, der i de sunninuslamske hadithsamlinger har overleveret flest hadith.

222 Muslim er en af de store autoritative hadith-samlinger fra 9. årh.

108. Om at leve efter islam i Vesten

Fatih Alev: „Muslimernes svaghed er deres

iman²²³“ fredagsprædiken den 7. juli 2000. Fra www.islam.dk

Grænseløshed

Fatih Alev (født 1972) er imam i København.

„Og hvem siger, at kun Østens folk skal være muslimer? Hvis Østens folk glemmer Allah (swt²²⁴), vil Allah også glemme Østens folk og åbne vejen for, at Vestens folk går ind i Islams hus. Dette er Allahs retfærdighed“

Al taknemmelighed er til Allah (swt). Vi lovpriser Allah med vores mest oprigtige hjerte, fordi ingen anden er værdig til lovprisning udover Allah. Og vi beder om fred og velsignelser for hans elskede profet, vores eksempel til efterfølgelse, profeten Muhammad (saw²²⁵) og vi beder om fred og velsignelser for alle de profeter, der er gået forud for ham. Vi lovpriser Allah og vi takker Ham og vi vender os til Allah med alle vores behov og vi søger tilflugt hos Ham fra vort ego og dårlige handlinger. Vi søger tilflugt hos Allah fra den mulighed for ondskab, som findes inde i hver eneste af os. Og vi søger tilgivelse hos Allah for de fejltrin, vi begår, mod dem vi kender til og dem vi ikke kender til. Vi bekræfter vor tro på, at der er ingen anden gud udover Allah, Han er den Eneste og ingen kan måle sig med Ham. Alt er i Hans besiddelse og al taknemmelighed er til Ham og Han er den Almægtige. Og vi bekræfter vor tro på, at Muhammad (saw) er Hans tjener og Hans elskede budbringer og at han er den mest noble af alle Allahs budbringere.

Ærede muslimer, brødre og søstre i Islam!

For et par uger siden talte jeg om vigtigheden af de rituelle handlinger i Islam. Som eksempel på, hvordan det ikke bør være, nævnte jeg de kristnes løse forhold til tilbedelsen af Allah. Jeg fortalte, at en muslim vedligeholder sin Imân igennem de daglige, ugentlige, månedlige og årlige ritualer, mens den kristne mere lægger vægt

på, at troen er en personlig sag og vedrører kun hjertet, dvs. at man bare skal holde sit hjerte rent. Denne sammenligning af en muslims og en kristens praksis af religion kan give anledning til misforståelse. For man kan som muslim blive fristet til at tænke: Islam er herligt! Bare hvis jeg beder 5 gange om dagen til Allah og opfylder de øvrige krav, som Allah har stillet til mig, så er jeg frelst! Vi ved, at nogle muslimer tænker sådan, og vi ved også, at mange kristne tror, at Islam udelukkende er baseret på overfladiske ritualer. Men samtidig ved vi – alhamdulillah²²⁶ – meget godt, at denne forestilling om Islam ikke er i overensstemmelse med, hvad Allah (swt) og Hans budbringer Muhammad (saw) har forkyndt os. Nemlig vigtigheden af at have hjertet med i sin tilbedelse af den Almægtige Skaber. Mange kristne lægger vægt på hjertet og tager afstand fra de rituelle bønner.

1) Mange muslimer derimod lægger vægt på de rituelle bønner, men hjertet følger ikke med. Disse kristne og muslimer har noget til fælles: De tilfredsstiller ikke Allah (swt). Den kristne har tilsyneladende en undskyldning:

2) Han afviger jo ikke fra kristendommen på nogen måde, kristendommen har jo ikke indbygget lignende ritualer.

3) Men en muslim har ikke sådan en undskyldning. For hvis han ikke beder til Allah (swt) i oprigtighed, følger han ikke op på, hvad Islam foreskriver, nemlig at vi skal bede til Allah som om vi ser Ham, og selvom vi ikke ser Ham, skal vi være vidende om, at Han kan se os.

Kære brødre og søstre i Islam!

Hvad ellers kan man forvente, at Allah (swt) skulle pålægge os? Menneskets trang til symbolske handlinger, kombineret med oprigtig tilbedelse af Allah (swt); dette er, hvad hele universets Skaber har fundet passende for os mennesker. Han er vores Skaber, og Han ved netop hvad vi har af behov og hvad vi kan tåle. Over 1 milliard muslimer verden over er et tegn på, at rituel tilbedelse af Allah (swt) ikke er forbeholdt nogle få mennesker, der lever i en kloster-lignende tilværelse.

Mens vi er ved tallet 1 milliard; lad os se lidt nærmere på det. At over 1 milliard mennesker i dag bekender sig til Islam, betyder ikke, at de alle sammen er praktiserende muslimer. Størstedelen af muslimer i dag er delvis praktiserende og er mere muslimer af navn end til gavn for dem selv. Der er flere kategorier af muslimer. Nogle muslimer kaldes endda for fredagsmuslimer eller eid²²⁷-muslimer, fordi deres islam kun er synlig ved disse lejligheder. Det er sørgeligt, men alligevel faktum, at mange muslimers forhold til Islam i dag ligner mere og mere de kristnes forhold til kirken. Som kristne går i kirke om

søndagen, går nogle muslimer i moskeen om fredagen. Og nogle går kun i Ramadan-månedens til Tarâwih²²⁸, som om det var fard²²⁹. En større gruppe af muslimer har så travlt med denne verden, at de kun får tid til at huske Allah, når det er Eid. Endelig er der to ydergrupper, som må nævnes i samme åndedrag. Der er dem, som ikke har dårlig samvittighed over deres manglende praksis og som ikke praktiserer noget som helst i Islam. Så er der dem, der tilsyneladende er praktiserende, men er ligeglade på andre vigtige punkter. Som eksempel: Visse forældre er ultra-religiøse, men har fuldstændig glemt alt om at opdrage deres børn i henhold til Islams lære.

(6) Så mens far beder Tarâwih om aftenen, danser søn til musik i diskoteket. Disse forældre er nogle egoistiske muslimer, der kun tænker på at frelse sig selv. De glemmer dog, at Allah (swt) også vil stille dem til regnskab for ikke at have forsøgt at opdrage deres børn islamisk. Uanset alle disse muslimers forskellige forhold til Allah (swt), er sandheden om Ham og hvad Han ønsker af os, kun én. Han har skabt os og hele det univers, som Han har placeret os ind i og Han ønsker, at vi viser overfor Ham, at vi er taknemmelige for alle de services, som vi er blevet skænket af Ham.

Kære brødre og søstre i Islam!

Når vi i vore dage praktiserer Islam, er der visse kredse der kalder os for fundamentalister, fanatikere, ekstremister, yderliggående, ortodokse, radikale osv. osv. Der bliver set ned på os, vi bliver omtalt som potentielle terrorister og i f.eks. Frankrig bliver tilfældige muslimer behandlet, som om de var terrorister. Historien har det med at gentage sig. Profeten Muhammad (saw) og hans as'hâb²³⁰ blev ligeledes udsat for chikane og forfølgelse,

og der blev snakket grimt om muslimerne i Mekka. Nyttede alle disse kampagner noget? Nej, det gjorde de i hvert fald ikke! Tværtimod var alle disse fornærmelser og sammensværgelser nærmest en tilskyndelse til, at muslimerne blev mere stærke i deres tro på, at Allah (swt) nok skulle støtte dem i deres kamp imod afgudsdyrkelse. Vi har præcis samme situation i dag: Der er et etableret verdenssystem, der baserer sig på materielle værdier, og den eneste virkelige udfordring, dette falske verdenssystems tilhængere kan ane i fremtidshorisonten, er Islam. Dette er ikke andet end en magtkamp. Det er kampen om, hvad eller hvem man skal tilbede; penge eller Allah (swt). I sådan en kamp vil den svage part altid væbne sig med en hård retorik, men troende mennesker må aldrig falde for fristelsen; de må altid væbne sig med tålmodighed, for Allah (swt) siger i Koranen: [In'nal'låha ma'as'sâbirîn] „Sandelig, Allah er med dem, som er tålmodige“.

Må Allah beskytte os mod provokationer fra de ikke-troendes rækker. Âmîn.

223 Tro, trosindhold

224 swt = subhana wa ta'ala (arabisk). Siges om Allah og betyder „Den Prisede og Ophøjede“.

225 saw = sallallahu alaihi wa sallam (arabisk). Siges om Profeten og betyder "Allahs fred og velsignelse være med ham".

226 Arabisk: om Gud vil.

227 Udtrykket sigter til islams største helligdage id al-adha og id al-fitr.

228 Frivillige bønner, som den enkelte muslim kan forrette under Ramadan, men som ikke er en religiøs pligt.

229 Det, der er en muslims religiøse pligt.

230 Arabisk: venner, fæller. Bruges om Muhammads første tilhængere.